II

(EY:n ja Euratomin perustamissopimuksia soveltamalla annetut säädökset, joiden julkaiseminen ei ole pakollista)

PÄÄTÖKSET

KOMISSIO

KOMISSION PÄÄTÖS,

tehty 24 päivänä huhtikuuta 2007,

valtiontukiohjelmasta, jonka Slovenia on toteuttanut hyväksyttyjä energiantuottajia koskevan lainsäädäntönsä mukaisesti – Asia C 7/2005

(tiedoksiannettu numerolla K(2007) 1181)

(Ainoastaan sloveeninkielinen teksti on todistusvoimainen)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

(2007/580/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 88 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan,

ottaa huomioon sopimuksen Euroopan talousalueesta ja erityisesti sen 62 artiklan 1 kohdan a alakohdan,

on mainittujen artiklojen mukaisesti kehottanut asianomaisia esittämään huomautuksensa [1],

sekä katsoo seuraavaa:

1. MENETTELY

(1) Slovenia ilmoitti 1 päivänä lokakuuta 2003 komissioon saapuneeksi kirjatulla kirjeellä ohjelmasta, joka koskee sähköntuotantolaitosten hukkakustannusten kattamista Sloveniassa, osana Tšekin, Viron, Kyproksen, Latvian, Liettuan, Unkarin, Maltan, Puolan, Slovenian ja Slovakian Euroopan unioniin liittymistä koskevan sopimuksen liitteessä IV olevan 3 luvun 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettua väliaikaista menettelyä. Komissio on kirjannut ilmoituksen valtiontukiasiana SI 7/03.

(2) Tätä seuranneesta kirjeenvaihdosta kävi ilmi, että ilmoitetun toimenpiteen taustaa koskevassa kuvauksessa mainitut kaksi sähköntuotantolaitosta saivat oletettavasti tukea toisesta valtiontukiohjelmasta. Komissio kirjasi tämän toisen valtiontukiohjelman, jäljempänä 'ohjelma', 6 päivänä joulukuuta 2004 valtiontukiasiaksi NN 80/04.

(3) Käytettävissä olevien tietojen perusteella komissio epäili joidenkin ohjelman osien soveltuvuutta yhteismarkkinoille. Sen vuoksi komissio teki 2 päivänä helmikuuta 2005 päätöksen EY:n perustamissopimuksen 88 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun muodollisen tutkintamenettelyn aloittamisesta, jäljempänä 'menettelyn aloittamisesta tehty päätös' ja pyysi Sloveniaa esittämään huomautuksensa. Päätös menettelyn aloittamisesta julkaistiin 15 päivänä maaliskuuta 2005 *Euroopan unionin virallisessa lehdessä* [2]. Asianomaisia kehotettiin esittämään huomautuksensa kuukauden kuluessa julkaisupäivästä.

[1] EUVL C 46, 22.2.2005, s. 3.

[2] EUVL C 63, 15.3.2005, s. 2.

(4) Slovenia esitti 11 päivänä maaliskuuta 2005 päivätyssä, 14 päivänä maaliskuuta 2005 saapuneeksi kirjatussa kirjeessä huomautuksensa menettelyn aloittamisesta tehdyssä päätöksessä esitetyistä epäilyistä. Komissio lähetti Slovenialle lisäkysymyksiä 25 päivänä huhtikuuta 2005, 11 päivänä heinäkuuta 2005, 23 päivänä marraskuuta 2005 ja 22 päivänä kesäkuuta 2006 päivätyillä kirjeillä, joihin Slovenia vastasi 14 päivänä kesäkuuta 2005 päivätyllä, samana päivänä komissioon saapuneeksi kirjatulla kirjeellä, 20 päivänä syyskuuta 2005 päivätyllä, samana päivänä komissioon saapuneeksi kirjatulla kirjeellä, 31 päivänä tammikuuta 2006 päivätyllä, samana päivänä komissioon saapuneeksi kirjatulla kirjeellä ja 7 päivänä heinäkuuta 2006 päivätyllä kirjeellä, joka kirjattiin saapuneeksi komissioon 14 päivänä heinäkuuta 2006.

(5) Komissio ei ole saanut huomautuksia muilta asianomaisilta.

(6) Komission ja Slovenian viranomaisten välillä pidettiin 25 päivänä lokakuuta 2006 tekninen kokous, jonka perusteella Slovenia toimitti komissiolle lisätietoja 23 päivänä marraskuuta 2006 päivätyllä kirjeellä, joka kirjattiin saapuneeksi komissioon 24 päivänä marraskuuta 2006.

2. OHJELMAN KUVAUS

(7) Ohjelma on perustettu vuonna 2001 ja sillä on tarkoitus tukea Sloveniassa sähköntuotantoa uusiutuvista energialähteistä ja sähkön ja lämmön yhteistuotantoa sekä turvata luotettavat energiatoimitukset kotimaisista lähteistä.

(8) Saadakseen ohjelmasta tukea sähköntuottajan on täytynyt saada Slovenian ympäristö-, aluesuunnittelu- ja energiaministeriöltä ”hyväksytyn tuottajan” nimike ([1]).

(9) Hyväksytyn tuottajan nimike voidaan myöntää kolmenlaisille sähköntuottajille:

i) voimalaitoksille, jotka tuottavat sähköä uusiutuvista energialähteistä, lukuun ottamatta teholtaan yli 10 megawatin vesivoimaloita;

ii) sähkön ja lämmön yhteistuotantoa harjoittaville sähköntuottajille, joiden tehokkuus on keskimääräistä suurempi, lukuun ottamatta teholtaan yli 10 megawatin kunnallisia lämpövoimaloita ja teholtaan yli 1 megawatin teollisuuden lämpövoimaloita;

iii) Trbovljen lämpövoimalalle, jäljempänä ’Trbovljen voimala’, siltä tuotannon osalta, jossa käytetään kotimaisia raakaenergiapolttoainelähteitä, ylittämättä 15:tä prosenttia Sloveniassa kulutettavan sähkön tuottamiseen tarvittavasta raakaenergian kokonaismäärästä.

(10) Hyväksyttyjen tuottajien osuus oli vuonna 2003 noin 11,2 prosenttia Slovenian sähköntuotantomarkkinoista. Ilman Trbovljen voimalaa ja Ljubljanan sähkön ja lämmön yhteistuotantolaitosta osuus putoaa noin 2,7 prosenttiin.

(11) Verkonhaltija on velvollinen ostamaan verkkoonsa kytketyn hyväksytyn tuottajan koko tuotannon hintaan, jonka valtio vahvistaa ja jota se mukauttaa vuosittain. Kyseinen hinta on markkinahintaa korkeampi. Hyväksytyt tuottajat voivat myös päättää myydä tuottamansa sähkön suoraan markkinoilla. Siinä tapauksessa niillä on oikeus valtion maksamaan korvaukseen, joka vastaa erotusta niiden tulojen, jotka ne olisivat saaneet, jos ne olisivat myyneet tuottamansa sähkön verkonhaltijalle, ja markkinoilta saamiensa tulojen välillä.

(12) Verkonhaltijoille ostovelvollisuudesta aiheutuvat tappiot katetaan lailla perustetusta rahastosta. Rahaston varoista maksetaan myös korvaukset hyväksytyille tuottajille, jotka päättävät myydä tuottamansa sähkön markkinoilla. Rahastoa kartutetaan sähkönkulutuksesta perittävillä veronluonteisilla maksuilla, joita kaikki sähkönkuluttajat Sloveniassa joutuvat maksamaan.

3. MENETTELYN ALOITTAMISESTA TEHDYSSÄ PÄÄTÖKSESSÄ ESITETYT EPÄILYT

(13) Analysoituaan käytettävissä olevat tiedot komissio teki alustavan päätelmän, että tuessa on kyse perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdassa tarkoitetusta valtiontuesta, koska se täyttää kaikki neljä valtiontuen määritelmän kumulatiivista perustetta.

(14) Komissiolla oli epäilyjä myös sen suhteen, soveltuuko ohjelma yhteismarkkinoille.

([1]) Asetus hyväksytyn sähköntuottajan nimikkeen saamisesta (Slovenian virallinen lehti, nrot 29/01 ja 99/01).

(15) Komissio tarkasteli toimenpiteitä ensinnäkin ympäristönsuojelulle myönnettävää valtiontukea koskevien yhteisön suuntaviivojen ([1]) perusteella, jäljempänä 'ympäristötuen suuntaviivat'. Tarkastelun perusteella epäiltiin, ettei tuki ole ympäristötuen suuntaviivojen mukaista. Tämä koski erityisesti uusiutuvia energialähteitä käyttävien tuottajien määritelmää ja tehokasta sähkön ja lämmön yhteistuotantoa sekä tuen määrää suhteessa tuottajille aiheutuviin todellisiin lisäkustannuksiin.

(16) Toiseksi komissio tarkasteli tukea hukkakustannuksiin liittyvien valtiontukien analyysimenetelmiä koskevan komission tiedonannon ([2]), jäljempänä 'analyysimenetelmät', mukaisesti. Tarkastelu antoi aihetta epäillä, ettei tuki sovi analyysimenetelmien kanssa yhteen. Komissio ei esimerkiksi vuosittain voinut todeta, että tuki olisi laskettu niin tarkasti, että voimalakohtaiset laskelmat olisivat mahdollisia, kuten menetelmissä edellytetään.

(17) Kolmanneksi komissio tarkasteli tukea korvauksena yleishyödyllisten taloudellisten palvelujen tarjoamiseen liittyvistä kuluista. Tämän tarkastelun perusteella epäiltiin tuen soveltuvuutta yhteismarkkinoille, koska komissio ei useimpien tuensaajien osalta voinut riittävän tarkasti määrittää, mitä yleishyödyllistä taloudellista palvelua ne hoitivat. Lisäksi vaikka tämä palvelu voitiinkin määrittää tarkasti yhden tuensaajan osalta, komissiolla ei ollut tässäkään tapauksessa mahdollisuutta arvioida korvauksen oikeasuhteisuutta.

(18) Komissio epäili myös, että sähkönkuluttajilta perittävällä veronluonteisella maksulla rahoitettava tuki ei ole EY:n perustamissopimuksen 25 ja 90 artiklan mukaista.

4. MUIDEN ASIANOMAISTEN HUOMAUTUKSET

(19) Julkaistuaan menettelyn aloittamisesta tehdyn päätöksen komissio ei ole saanut huomautuksia muilta asianomaisilta.

([1]) EYVL C 37, 3.2.2001, s. 3.
([2]) Komissio hyväksynyt 26.7.2001. Luettavissa kilpailun pääosaston verkkosivuilla osoitteessa http://europa.eu.int/comm/competition/state_aid/legislation/stranded_costs/en.pdf
Ilmoitettu jäsenvaltioille 6.8.2001 päivätyllä kirjeellä SG(2001) D/290869.

5. JÄSENVALTION ALUSTAVAT HUOMAUTUKSET

(20) Slovenia esitti 11 päivänä maaliskuuta 2005 päivätyssä, 14 päivänä maaliskuuta 2005 saapuneeksi kirjatussa kirjeessä huomautuksensa menettelyn aloittamisesta tehdyssä päätöksessä esitetyistä epäilyistä. Huomautukset koskivat ainoastaan valtiontuen määrittelyongelmaa ja veronluonteisten maksujen käsitettä.

5.1 **Valtiontuen olemassaolo**

(21) Slovenia korostaa, että slovenialaiset jakeluyritykset eivät ole 100-prosenttisesti valtion omistuksessa. Slovenia toteaa, että verkonhaltijoiden omistus jakautuu tosiasiallisesti valtion (noin 80 prosenttia) sekä yksityisten sijoitusrahastojen ja muiden (noin 20 prosenttia) välillä. Slovenian lainsäädännössä ei myöskään tehdä ostovelvollisuuden suhteen eroa valtion omistamien ja yksityisten omistamien verkonhaltijoiden välillä. Energialaissa ([3]) ei ole säännöksiä, joiden mukaan verkonhaltijan olisi oltava valtion omistuksessa, eli verkonhaltija voi olla yksityisten tai valtion omistuksessa.

(22) Slovenian mielestä se, että ostovelvollisuuden piiriin kuuluva oikeushenkilö on valtion omistuksessa, ei tarkoita, että pelkästään tästä syystä olisi kyse valtiontuesta. Slovenia viittaa Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen 13 päivänä maaliskuuta 2001 asiassa C-379/98 antamaan tuomioon.

(23) Edelleen Slovenia toteaa, että järjestelmä, jossa sähköä ostetaan hyväksytyiltä tuottajilta Slovenian lainsäädännön mukaisesti, on hyvin samanlainen kuin eräät muut ohjelmat, joita komission on tarkastellut esimerkiksi asioissa NN 27/2000 ja NN 68/2000 ([4]), joista komissio on todennut, että ne eivät sisällä valtiontukea. Slovenian mukaan komissio on molempia tapauksia koskevissa päätöksissään todennut, että velvollisuus koskee useita yksityisiä ja joitakin julkisia verkontarjoajia, ja siksi kyseisessä laissa tai tapauksessa ei voida katsoa olevan kyse valtion varoista.

(24) Edellä esitetyn perusteella ja ottaen huomioon voimassa olevan järjestelmän Slovenia katsoo, että jos varat eivät ole luonteeltaan sellaisia, että ne ovat peräisin valtiolta, pelkkä omistuskysymys ei sinällään voi muuttaa varojen luonnetta.

([3]) Slovenian virallinen lehti, nrot 79/1999 ja 51/2004.
([4]) EYVL C 164, 10.7.2002, s. 3, molemmat asiat.

(25) Lisäksi Slovenia toteaa, että julkisen yrityksen pakollisten maksujen muodossa saamat varat eivät ole valtiontukea, jos yrityksellä ei ole oikeutta käyttää niitä vapaasti. Ostovelvollisuuden yhteydessä ohjelman rahoituslähde on verkonkäyttömaksu, jonka kaikki sähkönkuluttajat maksavat ja josta verkonhaltijat keräävät osan erillisille tileille ennalta määrättyyn tarkoitukseen.

5.2 **Veronluonteinen maksu**

(26) Slovenia korostaa, että ostovelvollisuusohjelma rahoitetaan osasta verkonkäyttömaksua, jonka kaikki sähkönkuluttajat maksavat samoin ennalta määrätyin ehdoin. Verkonkäyttömaksun osatekijöistä päättävät energiavirasto (joka sääntelee energiamarkkinoita) ja hallitus. Hintaerot katetaan siten, että verkonhaltijat ostavat sähköä kiintein hinnoin ja myyvät sitä markkinahinnoin. Mahdolliset tappiot katetaan verkonkäyttömaksulla. Toisin sanoen verkonhaltijat, jotka kuuluvat ostovelvollisuuden piiriin, eivät saa varoja valtiolta vaan verkonkäyttömaksusta.

(27) Verkonhaltijoiden on kerättävä varat erilliselle tilille. Varoja käytetään myös lisäkorvauksen maksamiseen, jos hyväksytyt tuottajat myyvät osan tuottamastaan sähköstä itsenäisesti tai välittäjän kautta.

(28) Slovenia toteaa myös, että ohjelmaan ei sisälly minkäänlaista valtion rahastoa tai muuta rahastoa, jonka kautta varoja siirretään. Ohjelman rahoittamiseen käytettävien varojen ei voida siis katsoa olevan peräisin veronluonteisesta maksusta, sillä ne eivät ole peräisin valtion budjetista eikä niitä voida pitää valtiolle kuuluvina.

6. SLOVENIAN TOIMITTAMAT LISÄTIEDOT

(29) Slovenia on myöhemmässä komission kanssa käymässään kirjeenvaihdossa toimittanut ohjelmaa koskevia lisätietoja ja sitoumuksia.

Uusiutuvat energialähteet

(30) Slovenia on toimittanut uusia tietoja ja yksityiskohtia ohjelman ympäristöpäämääristä. Ensinnäkin ohjelmalla on tarkoitus edistää ympäristöpolitiikan yleisiä päämääriä:

i) tehokkaampi energian käyttö;

ii) uusiutuvien energialähteiden osuuden kasvattaminen yhteisön primaarienergiataseessa vuoden 2001 8,8 prosentista 12 prosenttiin vuoteen 2010 mennessä.

(31) Kyseisiin päämääriin sisältyy tavoitteita, jotka koskevat yhteistuotantoa ja uusiutuvia energialähteitä, jotka kumpikin kuuluvat sähkönosto-ohjelman soveltamisalaan. Tavoitteet ovat sopusoinnussa niiden tavoitteiden kanssa, jotka Slovenialle on asetettu sähköntuotannon edistämisestä uusiutuvista energialähteistä tuotetun sähkön sisämarkkinoilla 27 päivänä syyskuuta 2001 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2001/77/EY ([1]). Direktiivissä 2001/77/EY säädetään ohjeelliset tavoitteet kullekin yksittäiselle jäsenvaltiolle. Slovenialle on asetettu tavoitteeksi, että uusiutuvien energialähteiden osuus sähkönkulutuksesta nousee vuoteen 2010 mennessä 32,6 prosenttiin.

(32) Voimalaitoksia, joiden tuottama sähkö ostetaan ohjelman mukaisesti, on yhteensä 434. Niistä 430 on kytketty jakeluverkkoon ja neljä siirtoverkkoon. Yli 90 prosenttia jakeluverkkoon kytketyistä voimaloista on vesivoimaloita ja loput biopolttoainevoimaloita, aurinkovoimaloita ja sähkön ja lämmön yhteistuotantolaitoksia.

(33) Ohjelma perustuu hyväksyttyjen sähköntuottajien tuottaman sähkön hinnan määrittelyä ja ostoa koskevista säännöistä annettuun asetukseen ([2]), joka tuli voimaan 4 päivänä huhtikuuta 2002.

(34) Nykyiset hyväksyttyjen voimaloiden ja verkonhaltijoiden väliset sähkönostosopimukset on tehty kymmeneksi vuodeksi.

(35) Slovenia on ilmoittanut, että vuonna 1999 annetun energialain 4 §:n mukaan uusiutuvat energialähteet määritellään direktiivin 2001/77/EY mukaisesti.

([1]) EYVL L 283, 27.10.2001, s. 33.
([2]) Slovenian virallinen lehti, nro 25/02.

(36) Ohjelman päätarkoitus on luoda hyväksytyille voimaloille suotuisa liiketoimintaympäristö uusien hankkeiden kehittämistä ja toteuttamista varten. Määritettäessä erityyppisille hyväksytyille voimaloille maksettavia ostohintoja, jotka takaisivat uusien investointien edellyttämän vähimmäistuoton, lähtökohtana on käytetty yksittäisten hyväksyttyjen voimaloiden kustannusanalyysiä (ensisijainen energialähde ja koko huomioon ottaen). Tuki tai korvaus on yhtä suuri kuin sähkön ostohinnan ja keskimääräisen markkinahinnan erotus. Jos markkinahinta nousee, korvaukset pienenevät vastaavasti.

(37) Seuraavassa taulukossa on verrattu hyväksyttyjen tuottajien tuotantokustannuksia (voimalatyypin ja koon perusteella jaoteltuina) ohjelmasta saatavaan korvaukseen. Taulukossa on oletettu, että keskimääräinen markkinahinta on 8 Slovenian tolaria kilowattituntia kohti. Summaa voidaan pitää vain viittellisenä, sillä korvaukset pienenevät, jos markkinahinnat nousevat.

(38) Kaikissa tapauksissa tuotantokustannukset ovat suuremmat kuin keskimääräinen markkinahinta ja hyväksyttyjä tuottajia koskevan ohjelman mukaiset taatut yhtenäiset ostohinnat.

Taulukko 1

Hyväksyttyjen voimaloiden tuotantokustannusten ja ohjelman mukaisen ostohinnan vertailu

Hyväksytyn voimalan (HV) tyyppi ensisijaisen energialähteen mukaan		Teho	Tuotanto-kustannuk-set	Erotus	Korvaus
	Koko	*[kW]*	*[SIT/kWh]*	*[SIT/kWh]*	*[SIT/kWh]*
Vesivoimalat	enintään 1 MW	100	15,53	7,53	6,75
	1–10 MW	3 000	14,33	6,33	6,23
Biopolttoainevoimalat	enintään 1 MW	600	24,80	16,80	8,69
	yli 1 MW	1 500	18,18	10,18	8,17
Tuulivoimalat	enintään 1 MW	100	23,28	15,28	6,55
	yli 1 MW	20 000	15,49	7,49	6,05
Maalämpövoimalat		3 000	14,59	6,59	6,05
Aurinkovoimalat	enintään 36 kW	36	175,26	167,26	81,67
	yli 36 kW	100	122,58	114,58	7,46
Muut HV:t (biokaasu)		120	30,39	22,39	20,97
HV:t tai yhdyskuntajätettä käyttävät lämpövoimalat	enintään 1 MW	100	13,97	5,97	4,74
	1–10 MW	3 000	12,08	4,08	3,87
Kaukolämpöä tuottavat sähkön ja lämmön yhteistuotantolaitokset	enintään 1 MW	700	16,54	8,54	5,9
	1–10 MW	3 000	14,56	6,56	5,38
Teollisuuden sähkön ja lämmön yhteistuotantolaitokset	enintään 1 MW	700	14,95	6,95	4,83

Huom. Markkinahintaoletus 8 SIT/kWh.

(39) Kun hyväksyttyjen voimaloiden kustannukset ja taloudelliset laskelmat analysoidaan laitostyypin mukaan, käy ilmi, että ohjelmassa sovellettu ostohinnan nykyarvo ei missään hyväksytyssä voimalassa ylitä investointikustannuksia, kuten seuraava taulukko osoittaa.

Taulukko 2

Ostohintojen nykyarvon ja yksittäisten hyväksyttyjen voimaloiden investointikustannusten vertailu

Hyväksytyn voimalan (HV) tyyppi ensisijaisen energialähteen mukaan		Teho	Odotettu vuosi-myynti	Erityiset investointi-kustannuk-set	Inves-tointi	Korvaus	Korvaus – investointi-kustannuk-set (nykyarvo)
	Koko	*[kW]*	*[MWh]*	*[SIT/kW]*	*[miljoo-naa SIT]*	*[miljoo-naa SIT]*	*[miljoonaa SIT]*
Vesivoimalat	enintään 1 MW	100	456	480 000	48	2,9	– 21,0
	1–10 MW	3 000	10 656	380 000	1 140	63,1	– 549,1
Biopolttoaine-voimalat	enintään 1 MW	600	2 725	990 000	594	22,5	– 369,3
	yli 1 MW	1 500	6 813	660 000	990	52,9	– 492,1
Tuulivoimalat	enintään 1 MW	100	187	341 000	34	1,2	– 22,2
	yli 1 MW	20 000	40 800	253 000	5 060	234,5	– 2 802,2
Maalämpövoimalat		3 000	20 736	715 000	2 145	119,2	– 1 029,1
Aurinkovoimalat	enintään 36 kW	36	34	1 430 000	52	2,7	– 26,2
	yli 36 kW	100	116	1 210 000	121	0,8	– 105,4
Muut HV:t (biokaasu)		120	628	913 000	110	12,5	– 1,0
HV:t tai yhdyskuntajätettä käyttävät lämpövoimalat	enintään 1 MW	100	624	319 000	32	2,8	– 7,0
	1–10 MW	3 000	19 728	286 000	858	72,5	– 212,0
Kaukolämpöä tuottavat sähkön ja lämmön yhteistuotantolaitokset	enintään 1 MW	700	2 496	198 000	139	16,1	– 16,0
	1–10 MW	3 000	10 698	165 000	495	63,0	– 19,3
Teollisuuden sähkön ja lämmön yhteistuotantolaitokset	enintään 1 MW	700	3 135	187 000	131	2,5	– 5,0

Huom. Diskonttokorko 8 %, aika 15 vuotta. Ostohinta tai korvaus alenee ostoasetuksen mukaisesti 5 % viidessä vuodessa ja 10 % kymmenessä vuodessa.

(40) Yksittäisten hyväksyttyjen voimaloiden korvauksiin sisältyy Slovenian lainsäädännön mukaisesti myös tuotto pääomalle eli vähintään 8 prosentin diskonttokorko julkisista varoista tehdyille investoinneille. Koska ostohintoja ja korvauksia ei ole mukautettu, tuotto on tällä hetkellä kaikissa uusiutuvaa energiaa käyttävissä hyväksytyissä voimaloissa alle 8 prosenttia, kuten seuraavasta taulukosta käy ilmi. Aurinkovoimaloissa korvaus ei mahdollista minkäänlaista tuottoa pääomalle (negatiivinen tuotto) varsinkaan pienten ja keskisuurten voimaloiden kohdalla.

Taulukko 3

Pääoman tuottoaste yksittäisissä hyväksytyissä voimaloissa

Hyväksytyn voimalan (HV) tyyppi ensisijaisen energialähteen mukaan		Teho	Korvaus	Korvaukseen sisältyvä pääoman tuotto
	Koko	*[kW]*	*[SIT/kWh]*	
Vesivoimalat	enintään 1 MW	100	6,75	6,95 %
	1–10 MW	3 000	6,23	7,90 %
Biopolttoaine-voimalat	enintään 1 MW	600	8,69	2,30 %
	+yli 1 MW	1 500	8,17	6,00 %
Tuulivoimalat	enintään 1 MW	100	6,55	0,40 %
	+yli 1 MW	20 000	6,05	6,35 %
Maalämpövoimalat		3 000	6,05	7,30 %
Aurinkovoimalat	enintään 36 kW	36	81,67	– 1,4 %
	yli 36 kW	100	7,46	– 15,0 %
Muut HV:t (biokaasu)		120	20,97	6,80 %
HV:t tai yhdyskuntajätettä käyttävät lämpövoimalat	enintään 1 MW	100	4,74	4,40 %
	–10 MW	3 000	3,87	7,30 %
Kaukolämpöä tuottavat sähkön ja lämmön yhteistuotantolaitokset	enintään 1 MW	700	5,9	0,49 %
	1–10 MW	3 000	5,38	4,20 %
Teollisuuden sähkön ja lämmön yhteistuotanto-laitokset	enintään 1 MW	700	4,83	– 0,1 %

Huom. Hyväksyttyihin voimaloihin (ks. taulukko 2) sijoitetun pääoman tuotto on laskettu korvauksen nykyarvon mukaan.

Sähkön ja lämmön yhteistuotanto

(41) Slovenian mukaan uudet sähkön ja lämmön yhteistuotantolaitokset on useimmiten varustettu kaasuturbiineilla. Sähkön tuotannon hyötysuhde on 37–40 prosenttia ja kokonaishyötysuhde yli 80 prosenttia. Uusilla pienemmillä turbiineilla päästään sähkön tuotannossa yli 30 prosentin hyötysuhteeseen ja yli 80 prosentin kokonaishyötysuhteeseen. Tavallisten lämpövoimaloiden keskimääräinen sähkön tuotannon hyötysuhde on noin 31 prosenttia, mikä osoittaa, että raakaenergiaa säästyy huomattavasti (15–25 prosenttia), kun sähköä tuotetaan yhteistuotantolaitoksissa, joissa lämpö käytetään hyödyksi.

(42) Hyväksyttyjen sähkön ja lämmön yhteistuotantolaitosten tehokkuutta koskevat säännökset täyttävät hyötylämmön tarpeeseen perustuvan sähkön ja lämmön yhteistuotannon edistämisestä sisämarkkinoilla ja direktiivin 92/42/ETY muuttamisesta 11 päivänä helmikuuta 2004 annetussa Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivissä 2004/8/EY [1] asetetut tehokkuusvaatimukset.

(43) Slovenia on osoittanut, että sähkön tuotantokustannukset hyväksytyissä sähkön ja lämmön yhteistuotantolaitoksissa ovat kaikissa tapauksissa ohjelman ostohintaa suuremmat, korvausten nykyarvo alittaa investointikustannukset ja investointien tuotto on alle 4,20 prosenttia (ks. edellä olevien taulukoiden kolme viimeistä riviä). Laskelmissa on otettu huomioon lämmön käytöstä saatavat tuotot.

[1] EUVL L 52, 21.2.2004, s. 50.

Toimitusvarmuus

(44) Slovenia pyrkii yleishyödyllisen taloudellisen palvelun avulla turvaamaan sähkön toimitusvarmuuden. Direktiivin 2003/54/EY 11 artiklan 4 kohdan mukaisesti tämä yleishyödyllinen taloudellinen palvelu perustuu sähköntuotantoon, jossa käytetään kotimaisia fossiilisia polttoaineita. Sähköntuotantoon käytetään tässä tarkoituksessa vuosittain 600 000 tonnia slovenialaista ruskohiiltä. Ruskohiili on ainoa fossiilinen polttoaine, jota on Sloveniassa saatavilla. Koska ruskohiiltä käytetään tehokkaimmin yhdessä Trbovljen voimalan yksiköistä (TET 2, joka sijaitsee lähellä ruskohiilikaivosta), vaatimuksen täyttäminen jää sen tehtäväksi. On päätetty, että kyseinen määrä sähköä voidaan ostaa taatussa ostojärjestelmässä.

(45) Kyseinen sähkö ostetaan hintaan, jonka viranomaiset vahvistavat vuosittain Trbovljen voimalan sähköntuotantokustannusten perusteella. Ostohintaan ei sisälly voittoa.

(46) Slovenia on toimittanut seuraavan taulukon, jossa on arvio tukimääristä, jotka yritys on viime vuosina saanut:

Taulukko 4

Arvio tukimääristä

	7-12.2001	2002	2003	2004
Määrä (GWh	254,3	562,2	563,4	563,0
Ostohinta (SIT/kWh)	17,00	15,36	15,34	16,59
Ostomenot (tuhatta SIT)	4 323 943	8 636 245	8 644 855	9 339 836
Myyntihinta (SIT/kWh)	7,13	5,97	7,60	7,71
Energiamyynnin menot (tuhatta SIT)	1 813 111	3 357 073	4 281 840	4 340 040
Tukisumma (tuhatta SIT)	2 510 832	5 279 172	4 363 015	4 999 795
Tuen suuruus (SIT/kWh)	9,87	9,39	7,74	8,88

(47) Ruskohiilen käyttö on periaatteessa mahdollista myös Šoštanjin voimalassa, jossa on viisi yksikköä. Kaksi niistä on uudehkoa, ja niissä on palamiskaasujen puhdistuslaitteet. Kolmessa vanhemmassa yksikössä puhdistuslaitteita ei ole. Näissä yksiköissä poltetaan läheisestä kaivoksesta tulevaa hiiltä, ja niissä voitaisiin tietyin edellytyksin polttaa myös ruskohiiltä. Uudempien yksikköjen koko kapasiteetti käytetään läheisestä kaivoksesta saatavan ligniitin polttamiseen. Kaivoksen kapasiteetti riittää suurin piirtein tyydyttämään näiden kahden yksikön tarpeet. Ruskohiilen polttaminen olisi mahdollista vain kolmessa vanhemmassa yksikössä, joiden koko kapasiteetti ei ole käytössä ja joissa on vielä joitakin toiminnallisia esteitä. Tähän vaihtoehtoon liittyy kuitenkin seuraavia ongelmia:

i) ruskohiilen rautatiekuljetus Trboveljistä Šoštanjiin maksaisi noin 5 euroa tonnia kohti; kansallisessa energiataseessa suunnitellun ruskohiilen tuotannon (600 000 tonnia vuodessa) perusteella se maksaisi 3 miljoonaa euroa vuodessa;

ii) hiilen polttaminen lisäisi rikkidioksidipäästöjä 30 000 tonnia vuodessa, sillä Šoštanjin voimalan yksiköissä 1, 2 ja 3 ei ole palamiskaasujen puhdistuslaitteita ja slovenialaisen ruskohiilen rikkipitoisuus on 2,2–2,5 prosenttia;

iii) Koska Šoštanjin voimalan yksiköillä 1, 2 ja 3 on huomattavasti heikompi termodynaaminen hyötysuhde kuin Trbovljen voimalalla, saman ruskohiilimäärän polttaminen kolmessa Šoštanjin yksikössä Trbovljen voimalan sijaan lisäisi sähköntuotannon hiilidioksidipäästöjä noin 15 prosentilla.

Edellä esitetyn perusteella voidaan todeta, että ruskohiilen poltto Šoštanjin yksiköissä ei ole taloudellisesti perusteltua.

(48) Ainoa muu vaihtoehto on ruskohiilen polttaminen Ljubljanan sähkön ja lämmön yhteistuotantolaitoksessa (TE-TOL), joka on vuodesta 2000 käyttänyt ruskohiiltä pääasiallisena energialähteenään. Koska TE-TOLin yksiköissä ei ole palamiskaasujen puhdistuslaitteita, niissä ei voida enää polttaa slovenialaista ruskohiiltä, koska sen rikkipitoisuus on 2,2–2,5 prosenttia. Siksi TE-TOL on lopettanut kotimaisen ruskohiilen polttamisen ja polttaa nykyisin indonesialaista tuontihiiltä, jonka rikkipitoisuus on huomattavasti alhaisempi (alle 0,5 prosenttia), eikä voimala sen vuoksi tarvitse palamiskaasujen rikinpoistolaitteita. Palamiskaasujen puhdistuslaitteiden asentaminen TE-TOLin yksiköihin ei olisi taloudellisesti kannattavaa.

(49) Slovenia on sitoutunut varmistamaan, että toimitusvarmuuteen tarkoitettua valtiontukea myönnetään enintään 15 prosentille yhteenlasketusta raakaenergiasta, joka tarvitaan Sloveniassa kalenterivuoden aikana käytettävän energian tuottamiseen.

Tuen kasautuminen

(50) Ostovelvollisuusohjelma kattaa ainoastaan osan hyväksyttyjen tuottajien poistokustannuksista.

(51) Säännöissä varojen kohdentamisesta uusiutuvien energialähteiden käytön, tehokkaan energiankäytön ja sähkön ja lämmön yhteistuotannon edistämiseen [1] sallitaan investointituki voimaloille, jotka käyttävät uusiutuvia energialähteitä, ja sähkön ja lämmön yhteistuotantolaitoksille. Tällainen voimaloiden investointituki on kuitenkin poistettu uusista säännöistä, jotka koskevat varojen kohdentamista tehokkaan energiankäytön ja uusiutuvien energialähteiden käytön edistämiseen [2]. On säädetty poikkeuksista, jotka koskevat voimaloita, joita ei ole kytketty julkiseen verkkoon ja jotka eivät saa ohjelmasta tukea, sekä teholtaan enintään 10 MW:n voimaloita, jotka käyttävät uusiutuvia energialähteitä ja uutta tai vanhentunutta tekniikkaa ja joissa sähkön korkeiden tuotantokustannusten vuoksi sähkön ostohinta ei ole tarpeeksi korkea takaamaan investointien kannattavuutta. Säännöllisesti järjestettävissä tarjouskilpailuissa päätetään, minkälaiselle tekniikalle avustuksia annetaan.

(52) Jotta tuen liiallinen kasautuminen voitaisiin estää, hyväksyttyjen sähköntuottajien tuottaman sähkön hinnan määrittämistä ja ostamista koskevista säännöistä annetun asetuksen 14 pykalässä säädetään, että voimalan rakentamiseen tukea saaneen hyväksytyn tuottajan taattua ostohintaa alennetaan suhteessa tukeen.

(53) Hyväksyttyjen sähköntuottajien on kyseisen pykälän mukaan ilmoitettava voimalan rakentamiseen mahdollisesti saamansa tuen määrä allekirjoittaessaan verkonhaltijan kanssa tehtävän sopimuksen sähkön ostamisesta. Ilmoitettua summaa käytetään perustana laskettaessa taatusta ostohinnasta tehtäviä vähennyksiä. Edellä mainittujen säännösten perusteella voimaloiden taattua ostohintaa (voimalatyypistä ja nimellistehosta riippuen) mukautetaan siten, että lasketaan, montako prosenttia valtiontukea on myönnetty suhteessa voimalassa toteutetun investoinnin määrään, ja alennetaan ostohintaa 5 prosenttia kutakin 10:tä näin laskettua valtiontukiprosenttia kohti.

(54) Asetuksen säännökset perustuvat olettamukseen, että hyväksytyille sähköntuottajille taattu täysimääräinen hinta kattaa kiinteät kustannukset ja muuttuvat kustannukset. Kiinteiden ja muuttuvien kustannusten suhteen on oletettu olevan keskimäärin 50:50.

(55) Slovenia on sitoutunut parantamaan alennussääntöä niin, että se vastaa tarkemmin tekniikkakohtaista kiinteiden ja muuttuvien kustannusten suhdetta.

Jäsenvaltion sitoumukset

(56) Slovenia on sitoutunut tekemään muutoksia uusiutuvista energialähteistä tuotetusta sähköstä ja sähkön ja lämmön yhteistuotannosta annettuun asetukseen ohjelman nykyisen rahoitusjärjestelmän muuttamiseksi. Jotta tukiohjelma olisi EY:n perustamissopimuksen 25 ja 90 artiklan mukainen, siihen on tehtävä seuraavat muutokset:

i) Tukirahat kerätään perimällä sähkön määrästä ja lähteestä riippumaton kiinteämääräinen maksu verkkoon kytkeytymisestä. Kiinteämääräisen maksun suuruutta määritettäessä otetaan huomioon kytkentäteho (sulaketeho) ja jännitetaso, jolla käyttäjä on kytketty verkkoon, sekä käyttäjäryhmä.

[1] Slovenian virallinen lehti, nro 74/01.
[2] Slovenian virallinen lehti, nro 49/03.

ii) Slovenia varmistaa, että vihreän sähkön tuojat voivat hakea uusiutuvien energialähteiden tukemisen rahoittamiseksi suorittamansa maksun korvaamista ajalta, joka ulottuu Slovenian liittymisestä unioniin uuden varojenkeräämistavan käyttöönottoon, jos tuojat voivat osoittaa, että tuotu energia todella on alkuperältään vihreää. Tuontisähkön vihreän alkuperän näyttöä koskevat ehdot perustuvat ensisijaisesti yhteisön alkuperätakuujärjestelmään. Tuonti-ilmoitusten kohtuuttoman kasvun välttämiseksi jakelijakohtaista korvausmäärää voidaan tarvittaessa rajoittaa, koska yhteisön alkuperätakuujärjestelmä ei anna riittävää suojaa sitä vastaan. Samanlainen järjestelmä perustetaan sähkön ja lämmön yhteistuotantolaitoksissa tuotetulle sähkölle sähkön ja lämmön yhteistuotantoa koskevan yhteisön alkuperätakuujärjestelmän perusteella.

7. ARVIOINTI

7.1 **Voimassa olevat sähköntuotantoa koskevat yhteisön direktiivit**

(57) Sähköntuotantoon sovelletaan useiden yhteisön direktiivien säännöksiä, muun muassa direktiivien 2003/54/EY, 2001/77/EY ja 2004/8/EY.

(58) Direktiivin 2003/54/EY 3 artiklan 2 kohdassa säädetään seuraavaa: ”Ottaen täysin huomioon perustamissopimuksen asiaa koskevat määräykset ja erityisesti sen 86 artiklan jäsenvaltiot voivat yleisen taloudellisen edun nimissä asettaa sähköalalla toimiville yrityksille julkisen palvelun velvoitteita, jotka voivat koskea turvallisuutta, toimitusvarmuus mukaan luettuna, toimitusten säännöllisyyttä, laatua ja hintaa sekä ympäristönsuojelua, energiatehokkuus ja ilmastonsuojelu mukaan luettuina”.

(59) Direktiivin 2003/54/EY 11 artiklan 4 kohta kuuluu seuraavasti: ”Jäsenvaltio voi sähköntoimituksen turvaamiseksi määrätä, että tämä etusija ajojärjestyksessä annetaan sellaisille sähköntuotantolaitoksille, jotka käyttävät kotimaisia raakaenergiapolttoainelähteitä, mutta vain siinä määrin, että minään kalenterivuonna ei ylitetä 15:tä prosenttia kyseisessä jäsenvaltiossa kulutettavan sähkön tuottamiseen tarvittavasta raakaenergian kokonaismäärästä”.

(60) Direktiivissä 2001/77/EY säädetään ohjeellisista kansallisista tavoitteista uusiutuvista energialähteistä tuotetulle sähkölle. Direktiivin 3 artiklassa säädetään seuraavaa:

”1. Jäsenvaltioiden on toteutettava asianmukaiset toimenpiteet edistääkseen uusiutuvista energialähteistä tuotetun sähkön kulutuksen lisäämistä 2 kohdassa tarkoitettujen ohjeellisten kansallisten tavoitteiden mukaisesti. Näiden toimenpiteiden on oltava oikeassa suhteessa saavutettavaan tavoitteeseen.

2. Jäsenvaltioiden on laadittava ja julkaistava viimeistään 27 päivänä lokakuuta 2002 ja sen jälkeen joka viides vuosi kertomus, jossa vahvistetaan uusiutuvista energialähteistä tuotetun sähkön ohjeelliset kansalliset tulevaa kulutusta koskevat tavoitteet prosenttiosuutena sähkönkulutuksesta seuraavaksi kymmeneksi vuodeksi. Vahvistaessaan nämä vuoteen 2010 ulottuvat tavoitteet jäsenvaltioiden on:

— otettava huomioon liitteessä esitetyt viitearvot,

— huolehdittava, että nämä tavoitteet ovat sellaisten kansallisten sitoumusten mukaisia, jotka on hyväksytty niiden ilmastonmuutossitoumusten yhteydessä, jotka yhteisö on hyväksynyt ilmastonmuutosta koskevaan Yhdistyneiden kansakuntien puitesopimukseen liitetyn Kioton pöytäkirjan velvoitteiden mukaisesti”.

(61) Direktiivin 2001/77/EY liitteessä, sellaisena kuin se on muutettuna liittymisasiakirjalla, Slovenian ohjeelliseksi kansalliseksi tavoitteeksi säädetään 33,6 prosenttia.

7.2 **Vihreälle sähkölle ja sähkön ja lämmön yhteistuotantolaitoksille myönnetyn tuen arviointi**

7.2.1 ***Onko kyseessä EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu tuki?***

(62) Jotta toimenpide olisi EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtiontukea, sen on annettava valikoivaa kilpailuetua, vääristettävä tai uhattava vääristää jäsenvaltioiden välistä kilpailua ja kauppaa ja siinä on oltava kyse valtion varoista.

(63) On selvää, että ohjelma on valikoiva, koska sen kohteena ovat vain tietyt voimalat. Selvää on myös, että se antaa etua ainoastaan kyseisille voimaloille, sillä koko järjestelmän tarkoitus on antaa näille voimaloille mahdollisuus myydä tuottamansa sähkö markkinahintoja korkeampaan hintaan.

(64) Jäsenvaltioiden välillä käydään sähkökauppaa. Direktiivillä 2003/54/EY luodaan lopullisesti sähkön sisämarkkinat, jotka pantiin alulle direktiivillä 96/92/EY. Slovenian sähköverkko on yhteydessä muun muassa Itävallan ja Italian verkkoon, ja Slovenia käy sähkökauppaa naapuriensa kanssa. Esimerkiksi vuonna 2004 Slovenia toi sähköä 6 314 GWh ja vei sitä 7 094 GWh [1] Näin ollen toimenpide vaikuttaa jäsenvaltioiden väliseen kauppaan.

(65) Komissio toteaa myös, että Slovenia ei ole kiistänyt yhdenkään edellä mainitun kriteerin täyttymistä.

(66) Neljännen kriteerin, valtion varojen mukanaolon, osalta komissio ei voi yhtyä Slovenian väitteeseen, että järjestelmä olisi samanlainen kuin tuomioistuimen *PreussenElektra*-asiassa käsittelemä.

(67) Järjestelmien rahoitusmekanismit poikkeavat toisistaan. *PreussenElektran* tapauksessa, syöttötariffijärjestelmän rahoittivat yksityiset sähkön toimittajat, joiden täytyi ostaa uusiutuvia energialähteitä käyttäviltä sähköntuottajilta sähköä markkinahintaa korkeampaan hintaan. Tarkasteltavana olevassa tapauksessa taas syöttötariffijärjestelmästä johtuvat kustannukset rahoitetaan veronluonteisella maksulla.

(68) Komissio toteaa, että ohjelma rahoitetaan valtion määräämästä maksusta saatavilla tuloilla. Toisin kuin *PreussenElektran* tapauksessa, tulot ohjataan viranomaisten hallinnoimalle tilille. Viranomaiset jakavat tilillä olevat varat laissa säädetyn jakojärjestelmän mukaisesti.

(69) Komission vakiintuneen käytännön mukaan tällaisista maksuista kertyviä tuloja pidetään valtion varoina [2]. Käytäntö johtuu tuomioistuimen oikeuskäytännöstä, jonka mukaan valtion määräämistä maksuista saatavat tulot, joita kerätään valtion nimeämiin rahastoihin tiettyjen yritysten hyväksi, ovat valtion varoja. (Ks. esim. yhteisöjen tuomioistuimen tuomio asioissa C-173/73 [3] ja C-78/79 [4].)

(70) Asiassa Pearle [5] antamassaan tuomiossa yhteisöjen tuomioistuin totesi, että tulot, joita saadaan viranomaisten valvonnassa olevan komitean jäsenilleen määräämistä veronluonteisesta maksusta, eivät ole valtion varoja. Maksuista päätti optikkoalan yhdistys ja ne määrättiin kaikille jäsenyrityksille. Maksut käytettiin maksajien hyödyksi koituvien alan mainoskampanjoiden rahoittamiseen.

(71) Tuomioistuin totesi, että toimenpide ei ollut valtiontukea, koska valtio ei tehnyt päätöstä maksun perimisestä eivätkä maksutulot olleet valtion varoja.

(72) Toisin kuin yhteisöjen tuomioistuimen käsittelemässä järjestelmässä, tässä päätöksessä tarkasteltavana olevassa tapauksessa valtion vastuu asiassa on hyvin selvä, sillä valtio on säätänyt maksut lailla.

(73) Komissio toteaa varojen alkuperän olevan eri kuin edellä mainitussa tuomiossa, sillä varat eivät kerry maksuista, joita toimenpiteestä hyötyvät yritykset suorittavat, vaan kaikilta asiakkailta, jotka ostavat sähköä, siitä riippumatta, saavatko ne ohjelmasta tukea vai ovatko ne tuensaajien kilpailijoita. Tuomiossa käsitelty yritysten muodostama yhdistys ei olisi voinut perustaa tällaista mekanismia. Tämä osoittaa, että nyt käsiteltävässä tapauksessa on kyse luonteeltaan verotuksellisesta ohjelmasta, jollaisen vain valtio voi perustaa.

(74) Komissio katsoo, että tämä ero riittää perusteluksi sille, että tässä asiassa voidaan katsoa olevan kyse valtiontuesta.

7.2.2 ***Tuen sääntöjenmukaisuus***

(75) Tukiohjelma perustettiin ennen kuin Slovenia liittyi Euroopan unioniin. Ohjelman ensisijainen oikeusperusta on energialaki vuodelta 1999. Hyväksytyt tuottajat, jotka saavat ohjelmasta tukea, määritellään vuonna 2001 annetussa asetuksessa hyväksytyn sähköntuottajan nimikkeen saamisesta [6].

---

[1] *Lähde:* Kansainvälinen energiajärjestö. http://www.iea.org/Textbase/stats/electricitydata.asp?COUNTRY_CODE=SI

[2] Ks. esim. asia N 161/04 – Portugali – EUVL C 250, 8.10.2005, s. 9.

[3] Asia C-173/73, *Italia v. komissio*, tuomio 2.7.1974.

[4] Asia C-78/79, *Saksan liittotasavalta v. Steinike*, tuomio 22.3.1997.

[5] Asia C-345/02, tuomio 15.7.2004.

[6] Slovenian virallinen lehti, nrot 29/01 ja 99/01.

(76) Valtion rahoituspanosta ohjelmaan ei ollut määritetty liittymiseen mennessä. Ohjelman tuensaajamäärää ei ole rajoitettu tai määrätty ennalta. Mikä tahansa edellä mainitussa asetuksessa säädetyt tekniset vaatimukset täyttävä voimala voi saada tukea. Tämä koskee erityisesti mahdollisia uusia hyväksyttyjä voimaloita, jotka kytketään verkkoon Slovenian liityttyä unioniin. Valtion panoksen suuruutta ei voida tietää ennakolta edes ohjelmasta myönnetyn yksittäisen tuen kohdalla, sillä se riippuu valtion määrittämän sähkön ostohinnan ja keskimääräisen markkinahinnan erotuksesta, jonka kasvua ja pienenemistä ei voida ennustaa. Slovenia on korostanut, että valtiolle ohjelmasta aiheutuva tosiasiallinen rasitus voidaan tietää vasta jälkeenpäin ohjelman kunkin soveltamisvuoden päättyessä.

(77) Edellä esitetyn perusteella komissio katsoo, että ohjelmaa voidaan edelleen soveltaa Slovenian liityttyä Euroopan unioniin.

(78) (Komissio huomauttaa, että edellä esitetyt näkemykset esitettiin jo menettelyn aloittamisesta tehdyssä päätöksessä ja että Slovenia ei kiistänyt niitä huomautuksissaan.

(79) Sopimuksessa Tšekin, Viron, Kyproksen, Latvian, Liettuan, Unkarin, Maltan, Puolan, Slovenian ja Slovakian liittymisestä Euroopan unioniin, jäljempänä 'liittymissopimus', luetellaan tukiryhmät, joita liittymisen yhteydessä pidetään EY:n perustamissopimuksen 88 artiklan 1 kohdassa tarkoitettuna voimassa olevana tukena.

— Tukitoimenpiteet, jotka ovat tulleet voimaan ennen 10 päivää joulukuuta 1994. Tarkasteltavana oleva ohjelma on tullut voimaan vuonna 2001 eikä sen vuoksi kuulu tähän ryhmään.

— Tukitoimenpiteet, jotka on lueteltu liittymissopimuksen liitteen IV lisäyksessä. Ohjelma ei ole tässä luettelossa eikä sen vuoksi kuulu tähän ryhmään.

— Tukitoimenpiteet, joita komissio ei ole ilmoittanut vastustavansa erityisessä menettelyssä, jota kutsutaan väliaikaiseksi menettelyksi. Tukia, joita edelleen sovelletaan liittymisen jälkeen ja jotka eivät täytä edellä esitettyjä kriteerejä, pidetään EY:n perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohtaa sovellettaessa uutena tukena.

(80) Ohjelma ei kuulu mihinkään edellä mainituista kolmesta ryhmästä. Sen vuoksi sitä on käsiteltävä liittymisen yhteydessä uutena tukena EY:n perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohtaa sovellettaessa. Tuesta ei ilmoitettu ennakolta komissiolle, joten se on Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 93 artiklan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 22 päivänä maaliskuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 659/1999 ([1]) 1 artiklan f alakohdassa tarkoitettua sääntöjenvastaista tukea.

7.2.3 ***Onko tuki EY:n perustamissopimuksen mukaista?***

(81) Komissio toteaa, että ohjelma on kolmiosainen ja siitä myönnetään tukea kolmelle eri tuensaajaryhmälle. Ensimmäisen kahden ryhmän eli vihreän sähkön tuottajien ja tehokkaiden yhteistuotantolaitosten osalta Slovenian tavoitteena on ympäristönsuojelu. Kolmannelle tuensaajaryhmälle eli Trbovljen voimalalle myönnettävä tuki on tarkoitettu sähkön toimitusvarmuuden pitämiseen tietyllä tasolla.

(82) Koska toimenpiteillä on eri tavoitteet, ohjelman eri osat arvioidaan erikseen.

Onko tuki vihreän sähkön tuottajille ympäristötuen suuntaviivojen mukaista?

(83) Komissio on arvioinut, onko vihreää sähköä tuottavien voimaloiden tukimekanismi ympäristötuen suuntaviivojen ja erityisesti niiden 58 kohdan ja sitä seuraavien kohtien mukaista, ja toteaa seuraavaa.

(84) Komissio toteaa, että uusiutuvien energialähteiden määritelmä vastaa direktiivissä 2001/77/EY annettua määritelmää. Näin ollen ohjelma on ympäristötuen suuntaviivojen 6 kohdan kahdeksannen alakohdan mukaista, joten 58 kohtaa ja sitä seuraavia voidaan soveltaa.

([1]) EYVL L 83, 27.3.1999, s. 1.

(85) Kuten ympäristötuen suuntaviivojen 59 kohdan ensimmäisessä alakohdassa todetaan, jäsenvaltiot voivat kompensoida uusiutuvista energialähteistä tuotetun sähkön tuotantokustannusten ja sähkön markkinahinnan välisen erotuksen. Korvaus voi koskea pelkästään niitä lisäkustannuksia, joita ympäristöystävällisen sähkön tuottamisesta aiheutuu, jos niitä verrataan perinteisistä energialähteistä tuotettavan energian tuotantokustannuksiin. Mahdollisella tuella voidaan kuitenkin kattaa ainoastaan tuotantolaitosten poistot ja, jos jäsenvaltio pystyy osoittamaan sen välttämättömäksi, kohtuullinen tuotto pääomalle.

(86) Slovenia on laskenut korvauksen kiinteiden energiatariffien (syöttötariffin) muodossa. Tukea on myönnetty niiden perusteella, kuten edellä on kuvattu. Laissa esitetään objektiiviset menetelmät tukimäärän laskemiseksi. Edellä esitettyjen tietojen perusteella tuki ei voi olla suurempi kuin poistot ja kohtuullinen tuotto pääomalle. Tukea myönnetään ainoastaan kymmenen vuoden jaksoksi, sillä sopimus, jonka verkonhaltijat ja vihreän sähkön tuottajat allekirjoittavat, on voimassa tuon ajan. Aika on lyhyempi kuin tällaisten voimaloiden tavallinen 15 vuoden poistoaika. Komissio toteaa, että hyväksyttyjen voimaloiden tuotantokustannusten hinta on kaikissa tapauksissa korkeampi kuin keskimääräinen markkinahinta ja taattu ostohinta. Markkinahinnan ja vihreän sähkön tuotantokustannusten erotus on siis kaikissa voimaloissa suurempi kuin korvaus.

(87) Ympäristötuen suuntaviivojen 59 kohdan toisen alakohdan mukaan toimintatuen suuruutta määritettäessä olisi otettava huomioon myös kyseiselle yritykselle tuotantolaitoksen rakentamista varten mahdollisesti myönnetyt investointituet. Komission tehtyä päätöksen menettelyn aloittamisesta Slovenia ilmoitti, että ainoastaan rajallinen määrä uusiutuvia energialähteitä käyttäviä sähköntuottajia sai tarkasteltavana olevan toimintatuen lisäksi myös investointitukea. Slovenian lainsäädännön mukaan investointituen saajien on julkaistava saamansa tuen suuruus ennen kuin ne syöttävät sähköään verkkoon kiinteään hintaan.

(88) Jos yritykselle on myönnetty investointitukea, syöttöhintaa alennetaan. Alennus on puolet myönnetystä investointituesta. Tämä kiinteä suhteellinen osuus voi teoriassa johtaa liian suuriin korvauksiin, jos teknologian käyttökustannukset ovat alhaiset. Slovenia on kuitenkin osoittanut, että niissä hyvin harvinaisissa tapauksissa, joissa ohjelmasta myönnettävä tuki on kasautunut investointituen kanssa, ei ole käytännössä maksettu liian suuria korvauksia. Syynä on se, että Sloveniassa ei ole tuulivoimaloiden kaltaisia, uusiutuvia energialähteitä käyttäviä voimaloita, joiden käyttökustannukset olisivat alhaiset.

(89) Slovenia on luvannut, että soveltaessaan ohjelmaa jatkossa se mukauttaa alennuksen suhteellisen osuuden niin, että liian suuria korvauksia ei makseta, kuten ympäristötuen suuntaviivojen 59 kohdan toisessa alakohdassa edellytetään.

(90) Näin ollen komissio katsoo Slovenian osoittaneen, että toimenpiteen perusteella myönnetty tuki ei ylitä toimenpiteellä tuettavien uusiutuvien energialähteiden tuotantokustannusten lisäystä. Toimenpide on ympäristötuen suuntaviivojen 58 kohdan ja sitä seuraavien kohtien mukainen.

Onko tuki lämmön ja sähkön yhteistuotantolaitoksille ympäristötuen suuntaviivojen mukaista?

(91) Komissio on arvioinut, onko tehokkaiden sähkön ja lämmön yhteistuotantolaitosten tukimekanismi ympäristötuen suuntaviivojen ja erityisesti niiden 66 ja 67 kohdan mukainen ja toteaa seuraavaa.

(92) Ensinnäkin komissio toteaa, että ympäristötuen suuntaviivojen 66 kohdan mukaisesti ohjelmasta korvauksia saavien sähkön ja lämmön yhteistuotantoyksiköiden toiminnan tehokkuus ylittää direktiivissä 2004/8/EY säädetyn viitearvon. Slovenia päivittää viitearvot direktiivin mukaisesti. Ohjelmaan kuuluvat sähkön ja lämmön yhteistuotantolaitokset täyttävät näin ollen ympäristötuen suuntaviivojen 31 kohdan mukaiset tukikelpoisuusehdot.

(93) Kuten Slovenian toimittamista tiedoista käy ilmi, sähkön ja lämmön yhteistuotantolaitoksissa sähkön keskimääräiset tuotantokustannukset ovat kaikissa tapauksissa taattua ostohintaa korkeammat ([1]). Laskelmissa on mukana myös lämmön tuotannosta ja myynnistä saatavat tulot. Näin ollen komissio katsoo, että tuen määrä on laskettu ympäristötuen suuntaviivojen 66 kohdan mukaisesti.

(94) Slovenia on ilmoittanut komissiolle, että sähkön ja lämmön yhteistuotantolaitoksille myönnetään tukea samoin perustein kuin vihreän sähkön tuottajille. Koska niitä koskevat säännöt on osoitettu ympäristötuen suuntaviivojen mukaisiksi, komissio toteaa, että se ohjelman osa, josta myönnetään tukea sähkön ja lämmön yhteistuotantolaitoksille, on sopusoinnussa ympäristötuen suuntaviivojen 66 kohdan kanssa.

([1]) Ks. edellä olevien taulukoiden kolme viimeistä riviä.

Onko vihreän sähkön tuottajille ja sähkön ja lämmön yhteistuotantolaitoksille myönnettävän tuen rahoitusmekanismi EY:n perustamissopimuksen 25 ja 90 artiklan mukainen?

(95) Komissio toteaa, että maksun määrääminen sekä kotimaassa tuotetulle että maahan tuodulle vihreälle sähkölle kotimaisen vihreän sähkön hyväksi on voinut johtaa vihreän tuontisähkön syrjimiseen. Slovenia on kuitenkin sitoutunut ottamaan käyttöön mahdollisuuden hakea korvausta vihreän tuontisähkön maksuista. Komissio toteaa, että korvaus perustuu ensisijaisesti yhteisön alkuperätakuujärjestelmään. Jäsenvaltio suojaa järjestelmää lisävaatimusten avulla tuonti-ilmoitusten kohtuuttomalta kasvulta. Arvioidessaan sääntöjen oikeasuhteisuutta komissio on ottanut huomioon väärien ilmoitusten riskin ja Slovenian markkinoiden pienuuden. Pienillä markkinoilla väärien ilmoitusten vaikutus tukijärjestelmään olisi huomattava. Näin ollen komissio katsoo, että Slovenia on sitoutunut luomaan sopivan välineen aiemmin mahdollisesti esiintyneen syrjinnän estämiseksi.

(96) Komissio toteaa, että Slovenia on sitoutunut ottamaan käyttöön uuden rahoitusmekanismin, jonka on määrä perustua kytkentämaksuihin, jotka ovat riippumattomia kotimaassa tuotetun tai maahan tuodun vihreän sähkön kulutuksesta. Uudella mekanismilla ei syrjitä vihreää tuontisähköä.

Vihreälle sähkölle ja sähkön ja lämmön yhteistuotantolaitoksille myönnettyä tukea koskeva päätelmä

(97) Edellä esitetyn perusteella vihreän sähkön tuottajille ja sähkön ja lämmön yhteistuotantolaitoksille myönnettävä tuki täyttää ympäristötuen suuntaviivojen kriteerit. Koska tukea voidaan tällä perusteella pitää yhteismarkkinoille soveltuvana, komissio katsoo, että ei ole tarpeen tutkia, soveltuuko tuki yhteismarkkinoille myös muiden säännösten ja määräysten perusteella, vaikka komissio mainitsikin niitä menettelyn aloittamisesta tehdyssä päätöksessä.

7.3 **Trbovljen voimalalle myönnetyn tuen arviointi**

(98) Slovenia katsoo, että Trbovljen voimalalle myönnettävä tuki on korvaus sähkön toimitusvarmuutta koskevan yleishyödyllisen taloudellisen palvelun kuluista.

(99) Yleishyödyllisen taloudellisen palvelun kulujen korvaamiseen voidaan soveltaa poikkeusta valtiontuen kiellon periaatteesta. Joissakin tapauksissa tällainen korvaus ei edes ole EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtiontukea. Yhteisöjen tuomioistuin on 24 päivänä heinäkuuta 2003 asiassa C-280/00 ([1]) antamassaan tuomiossa, jäljempänä 'Altmark-tuomio', vahvistanut neljä kriteeriä, joiden täyttyessä tuki, jota valtio myöntää korvauksena yleishyödyllisten taloudellisten palvelujen kuluista, ei ole EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtiontukea.

(100) Komissio on analysoinut Trbovljen voimalan tuen näiden neljän kriteerin perusteella.

(101) **Ensimmäinen kriteeri:** "edunsaajayrityksen tehtäväksi on tosiasiassa annettava julkisen palvelun velvoitteiden täyttäminen, ja nämä velvoitteet on määriteltävä selvästi".

(102) Komissio toteaa, että Slovenian laissa Trbovljen voimalalle on annettu tehtäväksi sähkön toimitusvarmuudesta huolehtiminen. Laissa viitataan suoraan direktiiviin 2003/54/EY ja erityisesti sen edellä mainittuihin 3 artiklan 2 kohtaan ja 11 artiklan 4 kohtaan.

(103) Komissio on lukuisissa päätöksissä ([2]) jo todennut, että direktiivin 2003/54/EY 11 artiklan 4 kohta yhdessä saman direktiivin 3 artiklan 2 kohdan kanssa voidaan ymmärtää perustaksi julkisen palvelun velvoitteelle toimitusvarmuuden alalla. Artiklassa mainitaan ylärajana 15 prosenttia kyseisessä jäsenvaltiossa kulutettavan sähkön tuottamiseen tarvittavasta raakaenergian kokonaismäärästä. Slovenia on sitoutunut rajoittamaan Trbovljen voimalan tukea siten, että tätä ylärajaa noudatetaan, ja ottamaan huomioon myös tuen, jota myönnetään samaan tarkoitukseen tässä päätöksessä käsiteltävän ohjelman ulkopuolella. Velvoite on rajattu myös ajallisesti, vuoteen 2009.

(104) Tämän perusteella komissio katsoo, että ensimmäinen kriteeri täyttyy.

(105) **Toinen kriteeri:** "korvauksen laskennassa käytettävät parametrit on etukäteen vahvistettava objektiivisesti ja läpinäkyvästi.".

([1]) Asia C-280/00, *Altmark trans Gmbh, Regierungspräsidium Magdeburg* ja *Nahverkehrsgesellschaft Altmark Gmbh*, tuomio 24.7.2003.

([2]) Ks. komission päätökset asioissa N 34/99 (EYVL C 5, 8.1.2002, s. 2), NN 49/99 (EYVL C 268, 22.9.2001, s. 7) ja N 6/A/2001 (EYVL C 77, 28.3.2002, s. 26).

(106) Käsiteltävänä olevassa tapauksessa tuki ilmenee kiinteän ostohinnan muodossa. Hallitus tekee vuosittain päätöksen, jossa se vahvistaa ostovelvollisuuden piiriin kuuluvan sähkön määrän ja kyseisen sähkön ostohinnan. Hinta vahvistetaan käyttäen läpinäkyvää menetelmää, jossa luetellaan tukikelpoiset kustannukset, jotka kattavat ainoastaan voimalan tuotantokustannukset.

(107) Tämän perusteella komissio katsoo, että toinen kriteeri täyttyy.

(108) **Kolmas kriteeri:** ”korvaus ei saa ylittää sitä, mikä on tarpeen, jotta voidaan kattaa kaikki ne kustannukset tai osa niistä kustannuksista, joita julkisen palvelun velvoitteiden täyttäminen aiheuttaa, kun otetaan huomioon kyseisestä toiminnasta saadut tulot ja kyseisten velvoitteiden täyttämisestä saatava kohtuullinen voitto”.

(109) Ostohinta on vahvistettu niin, että se kattaa vain ennalta määrätyn sähkömäärän tuotantokustannukset. Siihen ei sisälly voittoelementtiä.

(110) Tämän perusteella komissio katsoo, että kolmas kriteeri täyttyy.

(111) **Neljäs kriteeri:** ”silloin, kun julkisen palvelun velvoitteiden täyttämisestä vastaavaa yritystä ei tietyssä konkreettisessa tapauksessa valita sellaisessa julkisia hankintoja koskevassa menettelyssä, jossa on mahdollista valita se ehdokas, joka kykenee tuottamaan kyseiset palvelut julkisyhteisön kannalta vähäisimmin kustannuksin, tarvittavan korvauksen taso on määritettävä tarkastelemalla sellaisia kustannuksia, joita hyvin johdetulle ja asetettujen julkisen palvelun velvoitteiden täyttämisen kannalta riittävillä kuljetusvälineillä varustetulle keskivertoyritykselle aiheutuisi kyseisten velvoitteiden täyttämisestä, kun otetaan huomioon toiminnasta saadut tulot ja kyseisten velvoitteiden täyttämisestä saatava kohtuullinen voitto”.

(112) Trbovljen voimalaa ei ole valittu julkisia hankintoja koskevassa menettelyssä. Komissio kuitenkin katsoo Slovenian osoittaneen, että käsiteltävänä olevassa tapauksessa yleishyödyllinen taloudellinen palvelu voitiin asiaan liittyvät tosiasialliset ja oikeudelliset rajoitukset huomioon ottaen tuottaa yhteiskunnalle vähäisimmin kustannuksin valitsemalla Trbovljen voimala. Käsiteltävänä olevassa tapauksessa julkisen palvelun velvoite koskee kansallisen toimitusvarmuuden turvaamista vuoteen 2009 käyttämällä kotimaisia raakaenergiapolttoainelähteitä, mutta vain siinä määrin, että minään kalenterivuonna ei ylitetä 15:tä prosenttia Sloveniassa kulutettavan sähkön tuottamiseen tarvittavasta raakaenergian kokonaismäärästä.

(113) Joka tapauksessa nykyoloissa ainoastaan kaksi slovenialaista voimalaa, Šoštanjin voimala ja Trbovjlen voimala, olisi tämänhetkisessä kunnossaan voinut täyttää julkisen palvelun velvoitteen.

(114) Jos olisi haluttu käyttää myös muita voimaloita, niihin olisi täytynyt asentaa kalliit palamiskaasujen puhdistuslaitteet, minkä vuoksi kyseinen vaihtoehto olisi ollut epätaloudellinen. Šoštanjin voimalan kotimaista polttoainetta käyttävien yksikköjen kapasiteetti on jo kokonaan käytössä, ja niissä käytetään kotimaista ligniittiä. Niiden kotimaisen polttoaineen käytön enimmäiskapasiteetin lisääminen ei olisi taloudellista, sillä se edellyttäisi voimaloiden laajentamista tai niiden joidenkin yksiköiden varustamista palamiskaasujen puhdistuslaitteilla. Slovenian viranomaiset ovat ottaneet näiden kahden yksikön tuotannon huomioon laskiessaan johdanto-osan 112 kappaleessa mainittua 15 prosentin rajaa. Näin ollen ainoastaan Trbovljen voimala täytti tässä tapauksessa julkisen palvelun velvoitetta koskevan kriteerin. Trbovljen voimalalle myönnetty tuki kattaa 15 prosentista ainoastaan sen osan , jota Šoštanjin voimala ei voi kattaa.

(115) Slovenia on näin ollen noudattanut kaikkein taloudellisinta ja tehokkainta tapaa järjestäessään kotimaisista polttoaineista tuotettavaa sähköä koskevan julkisen palvelun velvoitteen hoitamisen. Koska julkisen palvelun velvoitteen hoitamisesta maksettavaan korvaukseen ei lisäksi sisälly voittoelementtiä, komissio päättelee, että julkisen palvelun velvoitteen täyttämisestä aiheutuu yhteiskunnalle mahdollisimman vähäiset kustannukset. Julkisella tarjouskilpailulla ei olisi päästy halvempaan ratkaisuun. Olemassa olevien voimaloiden uudistaminen tai uusien (mikäli mahdollista) tehokkaampien voimaloiden rakentaminen lyhyellä aikavälillä (vuoteen 2009 mennessä) olisi joka tapauksessa edellyttänyt mittavia investointeja ja tarjouksissa olisi edellytetty korvausta, johon sisältyy vähintään kohtuullinen tuotto sijoitetulle pääomalle. Tästä olisi seurannut, että korvaus, joka myönnetään verkonhaltijalle, jolle yleishyödyllistä taloudellista palvelua koskeva velvoite annetaan, olisi noussut.

(116) Edelleen komissio toteaa, että mikään ei viittaa siihen, että Trbovljen voimala ei olisi toiminut kuten tavallinen hyvin johdettu yritys tai että se olisi toiminut erityisen tehottomasti. Komissio toteaa, että yritys on jo järjestänyt toimintansa uudelleen Slovenian talouden siirtymävaiheen aikana erityisesti sulkemalla vanhimmat ja tehottomimmat yksiköt, jotka olivat vanhentuneet, ja vähentämällä henkilöstön määrää. Komissio toteaa myös, että korvaus julkisen palvelun velvoitteesta ei missään tapauksessa sisällä minkäänlaista voittoa.

(117) Lopuksi komissio toteaa, että Trbovljen voimala ei voi päästökauppajärjestelmän uudella kaudella 2008–2012 saada julkisen palvelun velvoitteensa avulla lisätuloja tai voittoa, joita mikään muu vertailukelpoinen yritys ei voisi saada. Valtio antaa Trbovljen voimalalle julkisen palvelun velvoitteen tuottaa sähköä. Toisin kuin voimalat, jotka myyvät tuottamansa sähkön vapaasti markkinoilla, Trbovljen voimala ei siis voi päästöoikeuksien palauttamisvelvoitteensa täyttääkseen lopettaa sähköntuotantoa ja myydä CO_2-markkinoilla päästöoikeuksiaan, jotka se on saanut maksutta. Voimala voi kuitenkin parantaa tehokkuuttaan päästökauppajärjestelmällä luodun kannusterakenteen mukaisesti ja sillä tavoin vapauttaa ylimääräisiä päästöoikeuksia, jotka se voi myydä, ja täyttää samalla julkisen palvelun velvoitteensa tuottaa tietty määrä sähköä.

(118) Edellä esitetyn lähtökohtana on olettamus, että ligniitti on tällä hetkellä Sloveniassa taloudellisin kotimainen polttoaine sähkön tuottamiseen. Komissio katsoo, että tämä pitää paikkansa tällä hetkellä ja lähitulevaisuudessa.

(119) Komissio kuitenkin toteaa, että joidenkin uusiutuvia kotimaisia polttoainelähteitä käyttävien sähköntuotantoteknologioiden kustannukset eivät nytkään ole juurikaan korkeammat kuin ligniittituotannon kustannukset. Tämä koskee suuria biopolttoainevoimaloita, joiden tuotantokustannukset ovat Slovenian mukaan keskimäärin 18,18 Slovenian tolaria megawattituntia kohti eli vähän yli 10 prosenttia suuremmat kuin Trbovljen voimalan kustannukset.

(120) Näin ollen komissio katsoo, että tämän päätöksen taustalla oleva päättely perustuu tämänhetkiseen tilanteeseen, erityisesti kun otetaan huomioon, että Trbovljen voimalalle annettu velvoite päättyy vuonna 2009. Pidemmällä aikavälillä, kun uusiutuvien energialähteiden kustannukset alenevat ja niiden kokonaiskapasiteetti lisääntyy, tilanne tulee luultavasti muuttumaan.

(121) Lisäksi komissio ottaa huomioon, että kyseinen julkisen palvelun velvoite on annettu yhteisön säädöksen – direktiivin 2003/54/EY – perusteella. On mahdollista, että tämän julkisen palvelun velvoitteen erityisluonne, kansallisen toimitusvarmuuden turvaaminen, lähtökohtaisesti rajoittaa palvelun tarjoamista niin, että palveluntarjoaja, jolle velvoite annetaan, on kyseisen valtion alueella.

(122) Näin ollen komissio katsoo, että menetelmällä, jota Slovenia on käyttänyt määrittäessään Trbovljen voimalalle maksettavan korvauksen suuruuden, varmistetaan, että yleishyödyllinen taloudellinen palvelu tarjotaan vuoteen 2009 asti yhteiskunnalle mahdollisimman vähäisin kustannuksin. Tapauksen oikeudelliset ja tosiasialliset olosuhteet huomioon ottaen vaikuttaa siltä, että korvaus ei ole suurempi kuin summa, jonka tavallinen hyvin johdettu yritys vaatisi palvelun tarjoamisesta. Tämän perusteella komissio katsoo, että neljäs kriteeri täyttyy, ottaen huomioon, että julkisen palvelun velvoite päättyy vuoden 2009 lopussa. Rajoitettu voimassaoloaika antaa Slovenialle mahdollisuuden miettiä, siirrytäänkö vuodesta 2010 ligniitin käytössä puhtaaseen hiiliteknologiaan vai siirrytäänkö käyttämään biopolttoaineita tai muita vähemmän saastuttavia polttoaineita EU:n energiapolitiikan [1] mukaisesti.

(123) Edellä esitetyn perusteella komissio katsoo, että Trbovljen voimalalle edellä esitetyissä erityisolosuhteissa myönnetty tuki täyttää Altmark-tuomion neljännen kriteerin eikä ole EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtiontukea,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Tuki, jota myönnetään uusiutuvia raakaenergialähteitä käyttäville hyväksytyille sähköntuottajille Slovenian energialain mukaisesti, on EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaista.

2 artikla

Tuki, jota myönnetään sähkön ja lämmön yhteistuotantoa harjoittaville hyväksytyille sähköntuottajille Slovenian energialain mukaisesti, on EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaista.

3 artikla

Tuki, jota myönnetään Trbovljen voimalalle Slovenian energialain mukaisesti, ei ole EY:n perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtiontukea.

4 artikla

Tämä päätös on osoitettu Slovenian tasavallalle.

Tehty Brysselissä 24 päivänä huhtikuuta 2007.

Komission puolesta

Neelie KROES

Komission jäsen

[1] Ks. energiapaketti tammikuulta 2007 ja erityisesti KOM(2006) 843 lopullinen.